

[Keld Andersen.]

mere i udvalget, hvor det konservative folkeparti vil medvirke til en saglig og hurtig behandling af lovforslaget.

Prehn (CD):

Ikke mindst i betragtning af det beskæftigelsesfremmende i disse lovforslag er centrum-demokraterne gået med i dette forlig. Men også taget i betragtning, at forliget, som blev indgået her kort efter valget, var en nødvendighed, vil jeg i hvert fald gerne give centrum-demokraternes positive tilslutning til det kommende udvalg.

Bjørn Poulsen (SF):

Hvad angår det forslag om ændring af lov om boligbyggeri, som nu er fremlagt, må udgangspunktet for dette lovforslag være, at boligforliget fra 1974 ikke har slået til. Der er ikke som fastlagt i 1974-forliget bygget 40.000 boliger på årsbasis. Der er heller ikke som fastlagt i forliget bygget 8.000 almennyttige boliger om året. Til denne fallit for 1974-forliget føjer sig nu fallitten for 1975-miniboligforliget, som har vist sig på ejerlejlighedsområdet. Det er således ikke lutter succeser, den nye boligminister går ind til.

Lovforslagets ene halvdel om ændret finansiering af almennyttigt boligbyggeri kan vi ikke tiltræde. Når der ikke er bygget 8.000 almennyttige lejligheder om året, skyldes det boligskatten på det almennyttige byggeri fra før 1965. Denne boligskat er urimelig. Ingen anden gruppe boligtagere bliver som denne gruppe sat til at betale 8 pct., eller som nu efter forslaget 7 pct., af nybyggeriets pris. Man kan jo nok forestille sig det ramaskrig, der ville lyde, hvis parcelhusejere i huse fra før 1965 alene skulle betale en del af omkostningerne ved nye parcelhuse. Det, man nu gør, er, at man forringer mulighederne for at bygge almennyttigt byggeri, nemlig fra 8.000 til 7.000 boliger om året. Vi er klar over, at man aldrig har opnået dette. Man hæver målt i kroner og øre boligskatten, og det bliver altså uden os.

Lovforslaget indeholder dernæst en særlig Brøndby Strand-ordning. Brøndby Strand-problemet er så specielt, at det nok er rigtigt at lave en særlig støtteløsning for denne bebyggelse. Løsningen er teknisk kompliceret, men vi vil deltage positivt i udvalgsarbejdet omkring denne del af lovforslaget. Der er lige i den forbindelse grund til at erindre sig to for-

hold. For det første at Brøndby Strand er iværksat under VKR-regeringen, og det havde vel nok klædt de borgerlige partier, hvis de igennem årene havde behandlet Brøndby Strand i lyset af deres eget medansvar. For det andet vil den nye ordning nok blive udlagt på den måde, at nu skal lejerne have penge igen. Det er en sandhed med modifikationer. Der er nok i høj grad tale om, at det offentlige investerer i en Brøndby Strand-løsning for at undgå det, der er værre, nemlig at de lån, der er garanteret af stat og kommune, skal indfries.

Hvad angår lovforslag nr. L 20, er udgangspunktet for dette lovforslag den helt urimelige situation, som byggeriet, herunder det almennyttige byggeri, er kommet i. Det er jo på grund af den meget, meget svingende og meget høje rente på vores obligationsmarked. Jeg tror ikke, at markedsmekanismen tidligere har vist sin utilstrækkelighed så klart, som den netop gør på boligmarkedet. SF er tilhænger af, at boligbyggeriet og især det almennyttige byggeri finansielt rives ud af markedsmekanismen og i stedet finansieres med midler under offentligt ansvar til en fast lav rente og uden kurstab.

Lovforslaget, som det ligger her, er lapperier på et meget dårligt system, men det er, og det erkender vi, et nødvendigt lapperi, som vi vil støtte. Dette gælder alle fire hovedpunkter.

Kaj Hansen (DKP):

Det siges at være svært at parre en hest med et æsel. Det skulle være lykkedes i zoologien, men afkommet har ikke været vellykket, og afkommet er også blevet ufrugtbar. De senere års boliglovgivning lider af det samme. Man har forhåbentlig fra socialdemokratiets side forsøgt at lave nogle boliglove med et socialt indhold, og det skulle så parres med den borgerlige filosofi om et frit boligmarked, hvor der ikke skal gives tilskud til boliger, således at man kan skaffe de socialt dårligst stillede i samfundet en bolig.

Derfor kan man godt forstå, at det er et dårligt afkom og noget makværk, som kommer ud af det, men der må da også være grænser for den kritik, som kan rejses over for regeringen og over for boligforligspartierne. Når fru Kirsten Jacobsen siger, at nu kommer man igen med øget støtte til det almennyttige boligbyggeri, så er det en grov, uretfærdig beskyldning mod regeringen og forligspartierne. Hvis fru Kirsten Jacobsen vil læse bemærkningerne